

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת

ל.כ.

באמצעות בא כוחה - עו"ד מיכה גבאי

נגד

נתבע

י.כ.

באמצעות באת כוחו - עו"ד זהבית דבי

פסק דין

בפניי תובענה לקביעת מזונותיו של בנם הקטין של הצדדים, יליד 2017.

רקע ועובדות שאינן במחלוקת

1. הצדדים נשאו כדמו"י ביום 20/12/2016. בנם של הצדדים נולד כאמור ב- 2017 וביום 27/10/2019 הגישה התובעת בקשה ליישוב סכסוך.

2. הצדדים חלוקים אודות מועד עזיבת התובעת את בית הצדדים בעיר .... ברם, אין מחלוקת שלאחר פרידתם ועזיבתה את הבית בו התגוררו בעיר ..., עברה התובעת עם הקטין לעיר ..., כאשר תחילה התגוררה בבית הוריה ולאחר מכן, שכרה דירה בשכונת "כ".

3. לאחר שנסגר תיק יישוב הסכסוך, הוגשו מספר תביעות על ידי הצדדים כאשר התובעת הגישה תביעה למזונות ומשמורת הקטין. האיש הגיש תביעה בענייני הרכוש, אשר עדיין מתבררת בפניי.

4. ביום 17/08/2020 נקבעו מזונות זמניים עבור הקטין ובמסגרתם נקבע כי על הנתבע לשלם עבור מזונותיו הזמניים של הקטין סך 1,800 ₪ בצירוף מחצית הוצאות רפואיות חריגות והוצאות חינוך.

5. יוער כי הצדדים ערכו הסכם שכותרתו "הסכם ממון בין בני זוג", אשר אושר בפניי ביום 06/02/2017. עם זאת ושעה שההסכם אינו רלוונטי להליך דן, לא אדרש לו במסגרת הליך זה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

6. בדיון שהתקיים בפניי ביום 13/01/2021 במסגרת תיק 2111-07-20 הגיעו הצדדים להסכמות שקבלו תוקף של פסק דין ולפיהן, המשמורת על הקטין תהא בידי האם והקטין ילון אצל האב בימי שני ולמחרת יביאו למוסד החינוכי. עוד הוסכם כי האב יאסוף את הקטין מבית האם בימי ד בתום המסגרת החינוכית וישיבו עד השעה 19:30. כן הוסכם שהקטין ילון אצל האב בכל סופשבוע שני ובחגים לסירוגין.

7. ניסיונות להביא הצדדים להסכמות במסגרת ההליך, לא צלחו. משכך ולאחר קיום קדם משפט, שמיעת ראיות וסיכומים בעל פה, ניתן פסק הדין בתובענה זו.

8. טענות התובעת

א. הצדדים נשאו וכתוצאה מנישואיהם נולד בנם הקטין. במהלך חיי הנישואין הנתבע לא הפנים תפקידו כאב והתחמק מלסייע לה בגידול בנם.

ב. הנתבע עובד בעסק משפחתי של אביו ואחיו, מוגדר אומנם כ"שכיר" מטעמים פורמליים, אך בפועל שותף כבעלים לכל דבר ועניין כאשר בבעלותו 15% מהחברה.

ג. במהלך חיי הנישואין הנתבע טען כי התחתנה עמו בגלל כספו הגם שלא כך הם פני הדברים, שכן גם התובעת הגיעה מבית שאין בו מחסור.

ד. אבי הנתבע טרח לפנק את בני הזוג, קנה להם את ריהוט הבית. עם זאת, גם הורי התובעת סייעו להם כשגרו כשנה בביתם עד קבלת בית הצדדים ולא שלמו ולו שקל אחד על מחייתם בביתם.

ה. משגברו המחלוקות בין הצדדים, החליטה התובעת להביא לסיום יחסי הצדדים.

ו. התובעת משתכרת כ- 5,000 ₪ בעבודתה כמורה. בתצהירה הצהירה כי שכרה הממוצע נע בין 5,100 - 6,000 ₪ בחודשים 8/21-9/2020 ואילו החל מספטמבר 2021, היא נמצאת בחל"ת.

ז. במסגרת חקירתה בתיק העידה כי לקחה חל"ת מחודש ספטמבר וכעת מועסקת כפקידה במוסד של אביה ומרוויחה שם כ- 9,500 ₪ בתור פקידה. לעניין זה יוער כי התובעת לא צרפה תלושי שכר לחודש האחרון ללא הסבר מניח הדעת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 2079-07-20 א.ג. כ

ח. הנתבע כאמור לעיל, בעלים של 15% מהחברה המשפחתית, אולם מופיע כשכיר מול שלטונות המס ולמיטב ידיעתה של התובעת, משתכר עשרות אלפי שקלים. בעבר הצהיר הנתבע כי משתכר 13,000-14,000 ₪ ובמהלך שנות הנישואין הכניס לחשבון המשותף כ- 25,000 ש"ח בחודש.

ט. צרכי הקטין מגיעים לכדי סך של 3,100 ₪ ויש לחייבו בהוצאות מדורו בסך של 1,000 ₪ לחודש.

י. בתצהירה טענה התובעת כי היא משלמת דמי שכירות בסך של 3,100 ₪ שכן שכרה דירה, נושאת בהוצאות אחזקת המדור בסך של 1,800 ₪ ויתר הוצאות הקטין מגיעות לסך של 2,000 ₪.

יא. עוד הוסיפה כי מששכרה הדירה, נאלצה לשאת בהוצאות בסך של כ- 30,000 ₪ עבור רכישת ריהוט ומוצרי חשמל.

יב. בסיכומיה עתרה כי ייפסקו עבור הקטין מזונות ומדור בסך של 3,000 ₪ ובהתייחס להוצאות המדור טענה כי טענות הנתבע פיהן יכלה לשכור דירה בסכומים נמוכים יותר, מתייחסות לאזורים בסביבה בעייתית בניגוד לאיזור בו התגורר הקטין בעבר.

9. טענות הנתבע

א. המדובר בתביעה מופרזת המוגשת לבית משפט בחוסר תום לב, שכן בין הצדדים נחתם הסכם ממון בעבר המסדיר כלל ענייני הרכוש.

ב. הנתבע הוא אב למופת שחרף המצב האישי בין הצדדים ותקופת נישואיהם הקצרה, מעולם לא החסיר דבר מבנו.

ג. הנתבעת חיה כמלכה בבית, עבדה במשרה חלקית, סיימה תואר ראשון ולמדה לתואר שני, עשתה שימוש בלתי מוגבל בכרטיס האשראי שלו ואילו הכנסותיה הועברו אליה בלבד.

ד. בכתב הגנתו טען הנתבע כי התובעת מונעת ממנו לראות בנו הקטן, מדובר בהתנהגות המגיעה לכדי ניכור הורי, העלולה להביא לשלילת הזכות למזונות. בעניין טענה זו, מצאתי מקום להעיר כי מדובר בטענה בעלמא. האב רואה את בנו באופן סדיר ותדיר ומוטב היה לולא תיטען. מעבר לאמור, האב זנח הטענה בסיכומיו ולפיכך, לא אדרש לה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

- ה. במהלך החיים המשותפים עמל כל היום לפרנס את בני המשפחה ואף סייע בערבים
לטפל בקטין.
- ו. סוגיית רישומו כשכיר או עצמאי בעסקו אינה רלוונטית לתובעת נוכח הסכם הממון
עליו חתומים הצדדים.
- ז. התובע עבר לפני כשנה וחצי תאונה ולכן אינו עוסק עוד בעבודתו כנגר אלא בעבודה
אדמיניסטרטיבית ולכן חלה ירידה בשכרו מ- 12,000 ₪ ול- 9,000 ₪. ומעולם לא
השתכר כ- 25,000 ₪ כטענת התובעת.
- ח. הנתבע מוקיר תודה להורי הצדדים שסייעו להם בתחילת דרכם המשותפת אולם הורי
התובעת מעולם לא ספקו את כלל הוצאות הצדדים.
- ט. במהלך החיים המשותפים התובעת לא הכניסה משכורתה לקופת הבית המשותפת
והוא אינו יודע דבר על הכנסותיה.
- י. יש לפסוק עבור מזונות הקטין סך של 1,000 ₪ בצירוף 30% ממדור עד לסך של 3,000 ₪
מדור בתוספת מחציות הוצאות חינוך ורפואה.
- יא. התובעת יכולה להגדיל שכרה באמצעות שיעורים פרטיים או העלאת שכר משרתה.
- יב. בתצהירו טען כי משתכר סך של 9,000 ₪ ומקבל קצבת נכות לחודש בסך של 1,300 ₪
ואילו הוצאותיו עומדות על סך של כ- 15,000 ₪. בעניין זה אומר כי אין לקבל הוצאות
הנתבע כפי שטען. הנתבע טען להוצאה בדבר תשלום איזון למשכנתא לתובעת בסך של
3,000 ₪. המדובר בהוצאה עתידית שאינה קיימת כעת ואינה נדרשת אליה. כך גם ביחס
להחזר ההלוואה שמסתיימת בדצמבר 2021 בסך של 4,470 ₪. משכך, אף אם אקבל
מלוא טענותיו בדבר הוצאותיו, הרי שאלו עומדות לכל היותר על סך של כ- 7,300 ₪.
- יג. בסיכומיו הוסיף וטען כי הגם שקיבל החזר כספים מרשות המיסים בגין היותו עצמאי,
אין בכך כדי להעיד שהוא אכן עצמאי ומדובר בפעולה שנעשתה על ידי הנהלת
החשבונות של החברה ואין לו כל נגיעה לכך. עוד הוסיף וטען כי האשה בחרה במדור
שאינו תואם יכולתה הכלכלית ויכלה לשכור דירה זולה יותר. רוב הוצאות האשה
ממומנות על ידי משפחתה והיא לא הצליחה להוכיח הוצאות הקטין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

10. דיון

א. כידוע בהתאם להוראות סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט-1958 הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו ובמקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.

ב. בעניין הנדון עסקינן בקטין מקטני קטינים כבן ארבע לערך. לפיכך ובהתאם לדין האישי החל על הצדדים, מוטלת על האב החובה לשאת בכלל צרכיו ההכרחיים וזאת מדין תורה (ראו ע"א 469/84 הדרי נ' שני, פ"ד ל"ט (3) 197).

ג. עם זאת, ביום 19/07/2017 נפל דבר בישראל באשר לאופן חיוב הורים במזונות ילדיהם לאחר גיל 6 במסגרת בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, שם נקבע כי החל מגיל 6 ועד 15 ולא מגיל 15, כפי שהיה עד מועד זה, חבים שני ההורים לשאת במזונות ילדיהם הקטינים.

ד. באשר לאופן החיוב מגיל 6 נקבע שיש לקחת בחשבון את הפרמטרים הבאים: צרכי הקטינים, יכולות כלכליות של שני ההורים, קביעת יחסיות של יכולת כלכלית של ההורים, חלוקת משמורת בפועל וכיו"ב (ראו לעניין זה עמ"ש 14612-10-16 (פורסם ב-20/12/2017) ולכך אדרש במסגרת פסק הדין.

מן הכלל אל הפרט

11. הכנסות התובעת ופוטנציאל השתכרותה

א. התובעת צרפה תלושי שכר 12 תלושי שכר. חישוב ממוצע של שכר 11 חודשי משכורתה, מעמיד שכרה על סך של כ- 5,900 ₪ נטו. יוער כי תלוש יוני 2021 לא נלקח בחשבון שכן באותו חודש מעיון בתלוש עולה כי שכרה עמד על סך של כ- 50,000 ש"ח במינוס. התובעת לא נתנה כל הסבר לסכום זה, לא בתצהירה ולא בסיכומיה ואף לא נחקרה בעניין והעמידה שכרה הממוצע על סך הנע בין 5,100 - 6,000 ₪. משכך ובהיעדר כל הסבר או התייחסות לתלוש זה מטעם מי מהצדדים, לא מצאתי אף אני מקום להידרש אליו. מעבר לאמור, יוער כי עיון בתדפיס חשבון הבנק של התובעת מצאתי כי קבלה ביום 08/07/2021 משכורת ממשד החינוך בסך של 7,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

ב. במסגרת חקירתה, טענה התובעת כי החל מחודש ספטמבר 2021 יצאה לחל"ת מעבודתה והחלה לעבוד כפקידה בעסקו של אביה ומשתכרת כ- 9,500 ₪. בעדותה טענה כי מדובר בעבודה זמנית בלבד וכי לקחה חל"ת על מנת להתפרנס מאחר ומשכורת של 5,000-6,000 ₪ אינה מספקת דיה ואינה מספקת כלל הוצאותיה.

ג. משכך ושעה שבחרה שלא להציג בפניי תלוש שכר על עבודתה הנוכחית, בחרה לצאת לחל"ת והעידה כי הסיבה לצאתה לחל"ת היתה לצרכי העלאת שכרה, אני מעמידה את פוטנציאל השתכרותה של התובעת כפי שמשתכרת לטענתה כיום, בעסקו של אביה, על סך של 9,500 ₪.

ד. בשים לב לכך שהתובעת משלמת שכר דירה בסך של 3,100 ₪, הכנסתה הפנויה הינה בסך של 6,400 ₪.

12. הכנסות הנתבע ופוטנציאל השתכרותו

א. הנתבע טען כי משכורתו עומדת על סך של 9,000 ₪ לחודש וכי מקבל קצבת נכות בסך של 1,300 ₪.

ב. עיון בתלושי שכרו של הנתבע מלמד כי אכן משכורתו עומדת על סך של 9,000 ₪ נטו. עם זאת אין באפשרותי להתעלם מהעובדה שעד 2019 האב הרוויח 12,000 ₪ נטו. משנשאל על כך בחקירתו, העיד כי שכרו ירד בעקבות פציעתו שלאחריה לא יכול היה לעבוד עוד בייצור. ברם, איני מקבלת הטענה. הנתבע העיד כי נפצע בשנת 2016 אולם רק לאחר שלוש שנים בוצעה הפחתה בשכרו במועד הסמוך למועד הקרע. בנסיבות אלו, אין לי אלא להניח כי מדובר בהפחתת שכר שנעשתה אך לצורך ההליך שבפניי ואין מדובר בהפחתה אמיתית בשכרו של הנתבע. כמו כן, הנתבע הודה תחילה ששכרו הופחת רק בשנת 2019 ובעקבות פציעתו. לאחר מכן, כשעומת עם העובדה שנפצע בשנת 2016, שינה גרסתו וטען כי שכרו הופחת כבר בשנת 2016. בנסיבות אלו ושעה שהצדדים התחתנו בשנת 2016 ולא נסתרה טענת האשה כי במהלך חיי הנישואין עד מועד ההפחתה הרוויח 12,000 ₪ ואף הנתבע אישר זאת, אני דוחה הטענה לפי שכרו עומד על סך של 9,000 ₪ ושכרו של הנתבע יועמד על סך של 12,000 ₪ לחודש, שעה שאין לשכוח שעובד בעסק משפחתי הנמצא בבעלות אביו ואחיו וגרסתו של הנתבע אינה סבירה.

ג. כמו כן לנתבע לא היה כל הסבר מניח הדעת לעובדה שבמהלך שנת 2020 קיבל בנוסף לשכר מלא גם "מענקי קורונה" ביום 22/10/2020 בסך של 22,500 ₪ שעה שהוא שכיר

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

1 כטענתו. אומנם, הנתבע טען בסיכומיו כי ייאלץ להשיב את מענקי הקורונה שקיבל
2 מרשות המיסים וכי הבקשה לקבלת המענק נעשתה על ידי נציג החברה ולא על ידו
3 בפועל, והתרשמתי שמדובר בטענה מיתממת. ברור שהנתבע יודע מה הכספים שנכנסו
4 לחשבונו ושעה שהוא קיבל מענק בנוסף לשכרו החודש, כעצמאי, סברתי כי אין לי אלא
5 לקבל את גרסת התובעת לעניין ולקבוע כי לנתבע יש חלק בחברה ובמיוחד כשביקש
6 להסתיר מבית משפט כיצד ומדוע קיבל הכספים הללו אותם קבלו עצמאים בלבד
7 מהמדינה.

8
9 ד. בעניין זה יוער כי הנתבע על דעת עצמו ומבלי שניתנה לו רשות לעשות כן, בחר להגיש
10 בקשה להבהרה לאחר תום פרשת ההוכחות וסיכומי הצדדים ביום 24/10/2021.
11 במסגרת "הבהרה" זו שבית משפט רואה אותה בחומרה רבה נוכח הדרך בה הוגשה
12 לתיק וצורפו ראיות חדשות ללא רשותו של בית משפט, צורפו מספר ראיות מהן מתברר
13 כי הצדק עם התובעת ואכן הנתבע הוא בעל 15% מהחברה שנמצאת בבעלות אביו
14 ואחיו וככזה קיבל מענק שניתן לעצמאים ולשכירים בעלי שליטה כעולה מהמסמך
15 שצרף מנכ"ל החברה ושהוגש לתיק בעקבות חקירתו של הנתבע שהתקיימה ביום
16 21/10/2021. יוער כי התובעת התנגדה לצירוף המסמך לאחר שהוגשו הסיכומים, אלא
17 ששעה שאין במסמכים כדי לסתור טענתה לפיה הנתבע בעל 15% מהמניות בחברה אני
18 מתירה ההגשה.

19
20 ה. עוד העלה הנתבע "בהבהרה" ללא רשות בית משפט, גרסה חדשה לפיה לא קיבל שכר
21 מספר חודשים בתקופת הקורונה, מעבר לעובדה שמדובר בגרסה שלא עלתה בחקירתו
22 של הנתבע והנתבע לא תמך אותה בתצהיר ודי בכך בכדי לדחותה, הרי שאף אם תתברר
23 כנכונה, לא מצאתי כי יש בה לשנות מסקנתי לפיה הנתבע שבחר להעלים מבית משפט
24 כי הוא בעל מניות בחברה, מקבל ממנה הכנסות נוספות פרט למשכורת, שכן אחרת, לא
25 היה טורח להעלים המידע מפני בית משפט במסגרת ההליך. כידוע, ניסיון החיים
26 והשכל הישר מלמדים שאם הנתבע ביקש להסתיר לכל אורך ההליך כי הוא חלק מבעלי
27 החברה, חרף טענות התובעת, הרי שיש לו מה להסתיר.

28
29 ו. בעניין זה יצוין כי בסעיף 59 לכתב הגנתו הכחיש הנתבע טענות התובעת לפיה הוא
30 בעלים של 15% בחברה. כעת ולאור מכתב מנכ"ל החברה מתברר שאכן גם הנתבע הוא
31 חלק מבעלי החברה ואינו שכיר בלבד. בית משפט רואה בחומרה הסתרה זו של מעמדו
32 וחלקו של הנתבע בחברה. הנתבע לא צרף כל אסמכתא באשר להכנסות החברה שעה
33 שטען במהלך כל ההליך כי הוא שכיר בחברה בלבד וזאת בניגוד לטענת התובעת בכל
34 מהלך ההליך לפיה הוא בעל שליטה ב- 15% ממניות החברה ועובדות אלו יפעלו לרעתו
35 של הנתבע בעת קביעת פוטנציאל השתכרותו שעה שמתברר כי רב הנסתר על הגלוי בכל
36 הנוגע להכנסות הנתבע מהחברה המשפחתית. בנסיבות אלו גם אם אקבל גרסתו

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 2079-07-20 א.נ. כ

במלואה לפיה נדרש להשיב כעת את המענקים שקיבל או חלקם, טענה שהוכחה בגינה צורפה לאחר תום ההליך וללא קבלת רשות מבית משפט ובניגוד לסדרי הדין, אין לי אלא לקבוע שהנתבע שבחר להסתיר את חלקו בחברה, מסתיר מבית משפט הכנסות נוספות אף אם אינן באות לידי ביטוי באמצעות משכורת ואלו יכולות להתקבל גם כדיבידנד בתור בעלים של חברה או בכל דרך אחרת. אכן, הנתבע צרף מכתבו של מנכ"ל החברה לפיו נדרש להשיב המענקים שקיבל, ברם, בחברה המשפחתית, המנכ"ל הוא בן משפחה, המכתב שהוגש מטעמו הוגש ללא רשות ולאחר תום ההוכחות והגשת סיכומים ובנסיבות אלו, לא מצאתי מקום ליתן כל משקל למכתבו שצורף כעת ללא רשות, ללא הסבר מניח הדעת להגשת הראייה כעת ולא מצאתי מקום ליתן משקל רב לטענה, משלא הוצגה כל אסמכתא החיצונית לחברה שיש בה בכדי להעיד על דרישה זו. כך גם הדרישה שכותרתה "שידור לתשלומי מס הכנסה" מחודש אוקטובר 2021 שהוגשה על ידי הנתבע לאחר תום פרשת ההגנה, ללא רשות בית המשפט ומבלי שנחקר בעניין, לא מצאתי מקום ליתן לה כל משקל משלא הוגשה במועד, הוגשה על ידי בעל עניין בחברה, ללא רשות ויכול והונפקה לצורך ההליך בתום ההליך ומבלי שתתאפשר לתובעת האפשרות לחקור בגינה.

ז. בנסיבות אלו ושעה שהנתבע בחר להסתיר היותו חלק מבעלי החברה, אני קובעת ששכרו של הנתבע יועמד על סך של 12,000 ₪, בצירוף 1,875 ₪ לחודש עבור המענק השנתי שאין מחלוקת שקיבל. בעניין זה אוסיף כי אומנם אין מדובר במענק המתקבל מהמדינה כל שנה, ברם, בשעה שהוכח שהנתבע אינו שכיר בעסק בלבד אלא חלק מהבעלים כטענת התובעת, נוכח המענקים שקיבל, אין לי אלא להניח כי הוא זכאי להטבות נוספות כעצמאי או כחלק מבעלי החברה ולכל הפחות מקבל סכומים הוהים למענקים השנתיים שהתקבלו מהמדינה. זאת במיוחד כשבחר להסתיר עובדה זו מבית משפט ולכן כאמור, היא פועלת לרעתו.

ח. בנוסף וכאמור לעיל, הנתבע מקבל הכנסה חודשית ממשדד הביטחון בסך של כ- 1,300 ₪ לחודש.

ט. משכך, אני מעמידה את הכנסתו נטו של הנתבע על סך של כ- 15,000 ₪.

הואיל והנתבע אינו משלם משכנתא או שכירות ומתגורר בבית הצדדים. לא מצאתי מקום לבצע הפחתה בגין משכנתא או מדור עבור תשלומי איזון לתובעת בעתיד. אומנם, יש לקחת בחשבון שבכוונת הנתבע לרכוש חלקה של התובעת בבית הצדדים. ברם שעה שמדובר בוילה גדולה בעיר, אשר שוויה נכון לחודש מאי 2021 עמד על כ- 2,660,000 ₪ בהתאם להערכת השמאי, נראה כי אין בכך בכדי להצדיק הפחתת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

תשלומי שכר דירה או משכנתא לטובת הנתבע, שעה שיכול למכור הדירה ולרכוש דירה
אחרת תחתיה במחצית משווייה לערך.

בנסיבות אלו, אני מעמידה הכנסתו הפנויה של האב על סך של 15,000 ₪.

13. צרכי הקטין

הקטין כיום כבן ארבע וחודש ולכן חובתו של האב במזונותיו ומדורו כחייב אבסולוטי.

מדור הקטין

א. אין מחלוקת כי האם מתגוררת עם הקטין בדירה שכורה בפרויקט "כ" בעיר ... בעלות
של 3,100 ₪ כעולה מהסכם השכירות שהוצג בתיק. עם זאת, הנתבע טוען כי מדובר
בשכר דירה גבוה שעה שיכלה לשכור דירה בעלויות נמוכות יותר המגיעות ל- 2,100 -
2,400 ₪ ולראייה, צרף מוצג מספר 1 ממנו ניתן ללמוד כי ניתן לשכור בעיר ... דירות
דומות בסכומים של 2,100-2,500 ₪.

ב. בעניין זה טענה האישה כי הסביבה בה מתגוררת עם הקטין היא סביבה טובה, בניגוד
לשכונות האחרות בעיר, אליהן הפנתה בא כוח האיש. עוד הוסיפה כי מתגוררת
בסמיכות לגנו של הקטין וחבריו והיא אינה צריכה לגור באוהל ובמיוחד נוכח מקום
מגוריה בעבר עם האיש בוילה גדולה בעיר...

ג. לאחר ששקלתי טענות הצדדים בעניין, מצאתי מקום לקבל עמדת האישה. תחילה
אומר כי לא מצאתי פער גבוה באופן משמעותי בין דירה בסך של 3,100 ₪ אותה שכרה
האישה לבין דירה בסך של 2,500 ₪ אותה מבקש האיש כי תשכור. בנוסף, אין להתעלם
מהעובדה שהאישה גרה קודם בוילה רחבה בעיר ... במגרש בגודל של 334 מ' והבית
עצמו הוא בית חדש בגודל של 207 מטרים ומתנוסס על שתי קומות.

ד. בנסיבות אלו ושעה שהאישה עברה לדירה בעיר ... בפרויקט "כ" בסך של 3,100 ₪ בלבד
כאשר מהנספח שצרף האיש, מושכרות דירות דומות בסך של 3,500-3,900 ₪, לא
מצאתי כי שכרה דירה בסכום מופרז ושעה שעברה מווילה מפוארת לדירה שכורה,
מצאתי כי מדובר בדירה ראויה בנסיבות הקיימות.

ה. משכך, חלקו של האב במדור הקטין יועמד על סך של 1,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 2079-07-20 א.ג. כ

בכל הנוגע להוצאות אחזקת המדור, התובעת צרפה קבלות חלקיות. כך למשל צרפה דו"ח עבור תשלום ארנונה מצטברת מיום 16/8/2021 ולא ברור מהי הארנונה המשולמת מדי חודש. כך או כך, מעיון בכלל האסמכתאות שצורפו לרבות אסמכתאות עבור חשמל, מים, כבלים וועד, אני מעמידה את הוצאות אחזקת המדור על סך של כ- 1,200 ₪ וחלקו של האב יועמד על סך של 400 ₪ לחודש.

יתר צרכי הקטין

לטענת האם בתצהירה, צרכי הקטין עומדים על סך של כ- 2,000 ש"ח; סך של 570 ₪ עבור חינוך וחוגים וסך של 30 ₪ עבור ביטוח בריאות. בכתב תביעתה טענה האם כי צרכי כלכלת הקטין עומדים על כ- 2,000 ₪; ביגוד והנעלה 300 ₪; בריאות – 200; צעצועים וספרים- 300 ₪ ובילויים ופנאי- 300 ₪. הנתבע טען כאמור כי מדובר בסכומים מופרכים.

בעניין זה אציין כי התובעת לא צרפה אסמכתאות אודות הוצאות על הקטין למעט חשבוניות עבור רישומו לגן ואין זה תפקידו של בית משפט לעקוב אחר כל הוצאה והוצאה בכרטיס האשראי של התובעת ולשער באם מדובר בהוצאה שהוצאה עבור הקטין אם לאו. מצופה שככל שקיימות הוצאות חריגות עבור קטין או הוצאות כלשהן, אלו ילוו באסמכתאות מתאימות. כך או כך, משעה שלא צורפה כל אסמכתא לגובה צרכי הקטין, אין מנוס אלא להעריך צרכי הקטין על דרך האומדנא.

כידוע, לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע גובה צרכי הקטנים, על דרך האומדנא ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של המרכיבים, זאת בהתבסס על ניסיון חייו וידיעה שיפוטית (ראו ע"א 687/83 **מזור נ' מזור**, פ"ד לח (3) 29, עמוד 33; ע"א 93/85 **שגב נ' שגב** פ"ד לט (3) 822, עמוד 828).

כאמור לעיל, הצדדים יהודים ולכן האב חייב במלוא צרכיו ההכרחיים של הקטין מתוקף היותו מקטני קטינים ומדובר בחיוב עצמאי שאינו קשור להכנסות התובעת או מצב כלכלי של האב (ראו ע"א 591/81 **פורטוגז נ' פורטוגז**, פד"י לו (3) 449, 457).

כמו כן, בצרכים ההכרחיים בהם חב האב חיוב אבסולוטי נכללים מזון, לבוש הוצאות מדור, הוצאות לבוש, הוצאות רפואיות המכוסות על ידי קופת חולים.

בעניין הנדון לא צורפו אסמכתאות אודות צרכים חריגים של הקטין ולא ברור מדוע נטען כי כלכלתו מגיעה לכדי 2,000 ₪ בחודש. בית משפט בתוך עמו חי ומשלא הוכחו או נטענו הוצאות חריגות, הרי שצרכי הקטין יועמדו על סך של 700 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 2079-07-20 א.נ. כ

הוצאות ביגוד והנעלה יועמדו על סך 250 ₪; הוצאות בריאות- 30 ₪ כטענת האם; צעצועים וספרים 200 ₪ וכאמור לעיל, הוצאות אחזקת מדור בסך של 400 ₪.

אשר על כן, סך כל צרכיו ההכרחיים של הקטין עומדים על סך של 1,600 ₪ ובעניין זה יוער כי כבר נקבע לא אחת כי הגיעה העת להעלות את הרף המינימלי שאינו טעון הוכחה לסך של 1,600 ₪ (ראו עמ"ש 32385-11-18 א.ג. נ' ר.ג., עמוד 7).
מעבר לצרכיו ההכרחיים של הקטין, הצדדים חייבים מזונותיו כגון בילויים ופנאי מדין צדקה, כאשר החלוקה תעשה באמצעות איזון כלל הוצאות הצדדים מול יכולותיהם של כל אחד מהצדדים (ראו בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה, פורסם ביום 08/06/2005 ועוד).

14. משכך ובשים לב לגיל הקטין, שעה שעסקינן בקטין מתחת לגיל 6, אני קובעת שהאב יישא במזונות הקטין ומדורו בסך כולל של 2,600 ₪.

הואיל ועד עתה נשא האב בתשלום המזונות שנקבעו והאם עברה למדור שכר ביום 16/8/2020, אני קובעת שעד למועד זה יחול החיוב במזונות הזמניים שנקבעו על ידי ביום 17/08/2020 ומיום 16/8/2020 יחויב האב גם בתשלום ההפרש. חוב העבר ישולם בתשלומים שווים, חודשיים ורצופים על סך של 1,000 ₪, אשר ישולמו יחד עם סכום המזונות השוטף החל מתשלום מזונות חודש נובמבר 2021.

15. בכל הנוגע לחלוקת נטל המזונות בהגיע הקטין לגיל 6, מצאתי לנכון להפנות לפסיקת בית משפט מחוזי להלן לפיה:

"איננו סבורים שיש לעשות תחשיב מתמטי דקדקני ודווקני, כפי שנוקטות רבות מהערכאות ואף חלק ממאמרי המלומדים שפורסמו מיד ובסמוך אחר פרסום הילכת בע"מ 919/15 אלא יש מקום, לטעמנו, לתחושתו של השופט באשר לזהות ההורה עליו מוטל עיקר הנטל בגידול הקטינים ומתוך כך לשקלול – לאו דווקא מתמטי מדויק – של הפרמטרים הנזכרים וזאת מתוך הנחה כי - כדוגמה בלבד – אפשר שגם אם יחס זמני שהיית הקטינים אצל ההורים עומד על 70% אצל האחד ו- 30% אצל האחר, הרי שההורה שהקטינים מצויים עמו מירב הזמן משקיע בעניינם השקעה גבוהה יותר באופן ניכר מהשקעתו של ההורה האחר שמתבטאת לא רק באותו יחסי מתמטי אחוזי של זמני שהייה – הכל כמובן תלוי נסיבות".

(ראו לעניין זה עמ"ש 11623-07-17, פורסם ביום 24-06-18) ולשיטתי, מגמה זו לפיה אין צורך לערוך תחשיב מתמטי היא הראויה מהטעמים שפורטו לעיל.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 2079-07-20 א.ג. כ

16. בעניין הנדון, לקחתי בחשבון את זמני השהות של הקטין עם כל אחד מהוריו. הקטין מתגורר בבית האם ולן בבית אביו אחת לשבוע ובסופי שבוע וחגים לסירוגין. כן לקחתי בחשבון את פערי ההכנסות הפנויות של הצדדים שעה שהכנסותיו הפנויות של האב גבוהות משל האם בפי 2.3 לערך.

17. משכך ושעה שלקחתי בחשבון את הפערים בין הכנסות הצדדים, העובדה שביתה של האם הוא הבית העיקרי בו שוהה הקטין, זמני שהות הקטין עם האב ואת צרכי הקטין, מצאתי לנכון להעמיד את חלוקת הנטל במזונות הקטין בין הצדדים על סך של 35% לחובת האם ו- 65% לחובת האב.

18. בנסיבות אלו, אני קובעת שהאב יישא במזונות, מדור ואחזקת מדור הקטין בסך של 1,700 ₪ מהגיע הקטין לגיל שש כאשר האם תישא ביתרת הוצאותיו.

19. סוף דבר

האב יישא במזונות הקטין בסך של 2,600 עד הגיעו לגיל 6 ₪ כאשר הסכום ישולם בכל 10 לחודש.

החל מהגיע הקטין לגיל 6 יועמד סכום המזונות על סך של 1,700 ₪.

חוב העבר ישולם כפי המועדים שנקבעו בסעיף 14 לעיל.

סכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים הידוע לצרכן שבסיסו פורסם בחודש אוקטובר 2021 והוא יעודכן בכל 3 חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי לעבר.

סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של האם שפרטיו יימסרו לאב.

סכום המזונות ישולם עד הגיע הקטין לגיל 18 או סיום הלימודים בתיכון, לפי המאוחר מביניהם.

בנוסף, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הבאות:

א. הוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים.

טרם הטיפול תיידע האם את האב, בדבר הצורך בטיפול והעלות המשוערת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת. במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב האב על פי תעריף קופ"ח לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופ"ח.

למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת. ככל שהטיפול מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.

ב. עוד יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות חינוך חריגות ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל הוצאה אחרת על פי דרישת המוסד החינוכי בשיעור זהה. למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות הוצאות שכר לימוד, צהרונים, סל תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות ספרי לימוד, מחזור אחד של קייטנה בשנה בחופש הגדול, (לפי עלויות קייטנה במתנ"ס), שיעורים פרטיים עד לסך כולל של 500 ₪.

הסכומים ישולמו תוך 7 ימים ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק החינוך המתקבל בתחילת השנה מהמוסד לביטוח לאומי.

ג. תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאית האם ובכפוף להצגת אסמכתא על התשלום, למעט במקרה חירום. למען הסר ספק, ככל שלא יישא האב בתשלום ההוצאות החריגות, דינן כדין מזונות.

קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בגין הקטין, תשולם לידי

האם

ויש בה בכדי לספק יתר צרכי הקטין.

בנסיבות העניין ובמיוחד נוכח התנהלות האב בתום ההליך, מצאתי מקום להחייבו בהוצאות התובעת ואלו יעמדו על סך של 5,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

מורה על סגירת התיק שבכותרת.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לבאי כח הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-07-2079 א.ג. כ

1

2

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים ובשינוי תיקוני עריכה בלבד.

3

4

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ב, 26 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

5

6

עפרה גיא, שופטת

7